

MAAIKE EN KATIE IN PAKISTAN

Katie Minderhoud (21), studeert Geschiedenis in Utrecht en heeft daarnaast een minor Ontwikkelingsgeografie gevolgd. Ze loopt nu stage op de ambassade in Islamabad, bij de afdeling Ontwikkelings-samenwerking. Daarna wil ze graag de Master International Development Studies gaan doen in Utrecht.

Pakistan is de laatste maanden voortdurend in het nieuws. Meestal gaat het daarbij om aanslagen, strijd tegen milities of politieke machtsspelletjes van potentiële presidentskandidaten. Newsweek kopte onlangs: 'Pakistan meest gevaarlijke land.' Toch dachten Maaike en Katie: daar wil ik wel een tijdje werken. 'Op het vliegveld vroeg mijn moeder nog of ik niet toch in Nederland wilde blijven.' Een gesprek over het vrolijke leven in een land vol zorgen. 'Het gevaar is een beetje overdreven.'

Hebben jullie getwijfeld toen Pakistan een mogelijkheid bleek? Maaike: 'Nee, helemaal niet.'

Maar het is toch best gevaarlijk? Maaike: 'Het nieuws in Nederland geeft een eenzijdig beeld. Ik heb niet het gevoel dat we in een glazen kooi leven. Ik heb de vrijheid om te gaan waar ik wil. Bovendien was het een goede kans om mijn vakgebied te verbreden. Ik had alleen nog maar humanitaire hulp gedaan, en nu - juist met de verkiezingen in januari - kreeg ik de mogelijkheid om ervaring op te doen op de politieke afdeling. Die kans wilde ik niet laten gaan.'

Katie: 'Ik heb wel getwijfeld, maar niet vanwege de risico's. Ik was hier al eens geweest, omdat mijn vader hier werkte. Ik

had het land al gezien en was daarom graag naar een nieuw land gegaan. Aan de andere kant is Pakistan heel boeiend en ben ik door mijn eerdere ervaring goed voorbereid. Wat Maaike zegt klopt wel. De berichtgeving is eenzijdig negatief. Wat er in Karachi gebeurt (aanslag op presidentskandidate Benazir Bhutto - 130 doden) is wel heel heftig, maar in Islamabad merk je daar buiten je werk om weinig van. Het is hier heel rustig. Dat klopt ik trouwens wel even af; kijk maar naar de actualiteit.'

Zijn er wel spannende momenten geweest? Maaike: 'Op de eerste dag dat ik hier was liep ik naar de supermarkt waar we altijd onze lunch halen. Het was een vrijdagmiddag en ik kwam plotseling in een groep opgefokte mensen terecht. Er werd aan me getrokken en ik werd bars toegesproken. Ik had geen flauw idee wat ze zeiden, maar ik wist niet hoe snel ik weer weg moest komen. Dat was wel schrikken.'

En ook twee week geleden was het even spannend. Toen mochten we diezelfde supermarkt opeens niet meer bezoeken. Dat was off limits. We gingen toen wel even met een onbestemd gevoel in onze maag naar huis. Maar de dreiging nam geleidelijk af en nu mag je er wel heen gaan, al moet je er niet langer rondhangen dan nodig is.'

Katie: 'Je hebt veel contact met expats, waardoor je constant wordt geïnformeerd over de veiligheidssituatie. Dat maakt je erg bewust van mogelijke gevaren. Gister gingen we een eind wandelen met allerlei expats en toen kwam er ook weer een anekdote boven dat er recent drie Westerse mensen overvallen werden. Dan loop je toch ook wel met een ongemakkelijk gevoel.'

Wat vonden jullie ouders van dit idee? Katie: 'Op het vliegveld vroeg mijn moeder nog 'Wil je niet hier blijven?' Je merkt dat de risico's moeilijk zijn in te schatten vanuit Nederland. Maar hier gaat het leven vrij normaal zijn gang, je blijft gewoon uit de buurt van demonstraties of andere drukbezochte plekken en gebruikt je gezond verstand.'

Maaïke kruijswijk (24), werkt sinds kort als Program Assistent Governance voor de politieke en economische afdelingen op de ambassade in Islamabad. Ze studeerde ontwikkelingsstudies aan het CIDIN (Centre for International Development Issues Nijmegen) met een minor Islam & Midden-Oosten en liep stage bij het ministerie van Buitenlandse zaken op de afdeling Humanitaire hulp.

Maaïke: 'Inderdaad, soms krijg ik familieleden aan de lijn die zich zorgen maken en dan weet ik niet eens wat er aan de hand is. Het is voornamelijk het nieuws dat het beeld bepaalt, en dat is meestal een beetje overdreven.'

Ok, genoeg dus over de veiligheid. Hebben jullie al Pakistaanse vrienden gemaakt? Maaïke: 'Ja, we zitten niet zo in de diplomatenwereld omdat we geen diplomatenpas hebben. Daardoor komen we niet elke expat club binnen en gaan we veel met Pakistani om.'

Katie: 'Toen ik hier net aankwam hadden de Pakistani vakantie; dat heb ik geweten. Maaïke was hier al een tijdje en sleepte me iedere avond mee naar een ander feest. Het was een bijzonder intensieve kennismaking.'

Hoe ziet zo'n feestje er uit? Katie: 'Gisteravond was er een feestje dat begon met een wandeling en eindigde met wat eten en drinken. Het was voornamelijk voor expats bedoeld, zoals gewoonlijk. Maar daarna gaan de jongeren vaak op zoek naar een andere plek om nog even door te feesten en omdat er geen bars of clubs zijn, komen we dan altijd bij Pakistani thuis terecht. Dan is het meestal even wachten, zodat de 'party' voorbereid kan worden, en daarna is de bar open en staat de alcohol klaar. Er wordt dan van ons verwacht dat we helemaal uit ons dak gaan op de dansvloer; ook als er maar zes mensen zijn.'

Maaïke: 'Ja, dat is superleuk en dat maakt de rest van de expats weer niet mee. Die gaan er niet op in of zijn er te oud voor.'

Leren jullie het echte Pakistan ook kennen? Katie: 'Het is een beetje dubbel. Je beweegt je hier gemakkelijk, maar ik denk ook wel eens: dit is niet het echte Pakistan of in ieder geval is het duidelijk één kant van Pakistan. In de weekenden proberen we wel de andere kanten te leren kennen.' Maaïke: 'Je leven speelt je inderdaad in een gesloten westerse enclave af. Dat is het nadeel van de veiligheidszorgen.'

En hoe kom je hier terecht? Katie: 'Soms zijn er bestaande vacatures, maar daar komen enorm veel reacties op. Ik wilde erg graag naar het buitenland en heb toen zelf initiatief genomen.' Maaïke: 'Ik werkte als tijdelijk beleidsmedewerker bij het ministerie van Buitenlandse Zaken en kon mijn aanstelling in Islamabad verlengen. Overigens is het niet zo moeilijk om op een ambassade een stageplek te krijgen. Er zijn vaak mensen nodig, maar er is niet altijd geld voor; dan is een stagiair ideaal.' Katie: 'Inderdaad, als je stage wilt lopen, kun je het volgens mij bij elke ambassade proberen. Sommige zijn heel populair, zoals Jakarta en Hanoi, daar kom je moeilijk binnen, maar verder kan een ambassade je vaak goed gebruiken.'

Wat is jullie rol op de ambassade? Maaïke: 'Ik zit op twee afdelingen met hele uiteenlopende klussen. Track records maken is een van mijn belangrijke taken. Het is een onderzoek, voornamelijk door interviews, om te kijken waar we het Nederlandse budget het beste kunnen investeren. Daarnaast woon ik de vergaderingen van de politieke afdeling bij, werk ik aan verslagen en komen er regelmatig kamervragen tussendoor.' Katie: 'Nederland kan emissiereductie krijgen door te investeren in milieuvriendelijke initiatieven in het buitenland. Maar dat is een complex proces. Ik breng in kaart hoe deze emissiereductie aan Nederland wordt toegekend en onderzoek daarvoor het beleid van Pakistan, Nederland en de voorwaarden van het UNFCC (United Nations Framework Convention on Climate Change). Uiteindelijk maak ik een handleiding voor (Nederlandse) bedrijven die in Pakistan willen investeren. Het is goed dat op die manier een economische stimulans wordt gecombineerd met wat goed is voor het milieu. Want de economische groei is wel sterk hier, maar de vervuiling ook.'

Ten slotte, hoe is het om als vrouw in Pakistan te functioneren? Maaïke: 'Dat is wel wennen. Ze staren je aan, daar word ik soms helemaal gek van. Vooral als je alleen bent is dat lastig. Dan voelt het ongemakkelijk. Maar inmiddels heb ik de ongeschreven regels begrepen: je lacht niet op straat. Je kijkt een man niet aan, maar kijkt door hem heen. Je moet rude zijn. Doe je dat niet, dan is je reputatie beschadigd.' Katie: 'Als je kijkt en lacht, dan flirt je al. Dat vind ik lastig, ik lach altijd; dat heb ik nog niet af kunnen leren.' Maaïke: 'Je leert van de Pakistaanse vrouwen hoe je je moet gedragen. Wees arrogant, dan hebben ze respect voor je. Dat zal wel weer even wennen worden in Nederland, dan moet je weer aardig gaan doen tegen mannen.'

